

dowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa, udzielaną w przypadku potrzeby likwidacji nagłych zagrożeń ochraniającej przyrody, nie ujętych w planie ochrony.

§ 5. Wokół rezerwatu przyrody tworzy się otulinę o powierzchni 404,65 ha, w której skład wchodzi obszar oznaczony w planie urzędzenia gospodarstwa leśnego Nadleśnictwa Głogów Małopolski, według stanu na dzień 31 grudnia 1990 r., jako oddziały lasu nr 165c (część leśna granicząca z drogą publiczną), d (część leśna granicząca z drogą publiczną), 166a (część leśna granicząca z drogą publiczną), b (część leśna granicząca z drogą publiczną), 167b (część leśna granicząca z drogą publiczną), i, 168a (część leśna granicząca z drogą publiczną), b (część leśna granicząca z drogą publiczną), c (część leśna granicząca z drogą publiczną), 174a, b, c, d, 175a,

177h, 178a, b, c, d, f, 179a, b, c, d, f, g, h, 180a, b, c, d, f, 181a, b, c, 184c, d, f, 185a, b, c, d, f, g, 186a, b, c, d, f, 187a, b, c, d, 188a, i, j, k, l, 189b, c, 190b, c, d, f, 193a, b, c, d, f, 194a, b, 195a, b, c, d, f, g, h, i, j, k, l, 196a, b.

§ 6. 1. Bezpośredni nadzór nad rezerwatem przyrody sprawuje Wojewoda Rzeszowski.

2. W odniesieniu do terenów i obiektów wpisanych do rejestru zabytków Wojewoda sprawuje nadzór w porozumieniu z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa: *S. Żelichowski*

387

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ

z dnia 25 czerwca 1996 r.

w sprawie zasad ustalania oraz wysokości należności przysługujących pracownikom z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju.

Na podstawie art. 77⁴ pkt 2 Kodeksu pracy zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zarządzenie określa zasady ustalania oraz wysokość należności przysługujących pracownikom z tytułu podróży służbowej odbywanej na obszarze kraju.

2. Podróżą służbową jest wykonywanie zadania określonego przez pracodawcę poza miejscowością, w której znajduje się stałe miejsce pracy pracownika, w terminie i miejscu określonych w poleceniu wyjazdu służbowego.

§ 2. Miejscowość rozpoczęcia i zakończenia podróży służbowej określa pracodawca w poleceniu wyjazdu służbowego.

§ 3. Z tytułu podróży służbowej przysługują diety oraz zwrot kosztów:

- 1) przejazdów z miejscowości stałego miejsca pracy bądź z miejscowości zamieszkania pracownika do miejscowości stanowiącej cel podróży służbowej i z powrotem,
- 2) noclegów bądź ryczałt za nocleg,
- 3) dojazdów środkami komunikacji miejscowej w formie ryczałtu,
- 4) innych udokumentowanych wydatków.

§ 4. 1. Dieta stanowi ekwiwalent pieniężny na pokrycie zwiększonych kosztów żywienia w czasie podróży służbowej.

2. Dieta wynosi 8,20 zł za dobę podróży służbowej.

3. Kwota diety, o której mowa w ust. 2, ulega podwyższeniu stosownie do wskaźnika wzrostu cen ży-

wności, w przypadku gdy wzrost tych cen w stosunku do miesiąca poprzedzającego ustalenie diety przekroczy 10%.

4. Podwyżkę diety wprowadza się począwszy od pierwszego dnia miesiąca następującego po uzyskaniu informacji od Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego o przekroczeniu wzrostu cen, o którym mowa w ust. 3.

5. Należność z tytułu diet oblicza się za czas od rozpoczęcia podróży służbowej (wyjazdu) do powrotu (przyjazdu) po wykonaniu zadania.

6. Przy obliczaniu diet stosuje się następujące zasady:

- 1) jeżeli podróż służbowa trwa nie dłużej niż dobę i wynosi:
 - a) od 8 do 12 godzin — przysługuje połowa diety,
 - b) ponad 12 godzin — przysługuje dieta w pełnej wysokości,
- 2) jeżeli podróż służbowa trwa dłużej niż dobę, za każdą dobę przysługuje dieta w pełnej wysokości, a za niepełną, ale rozpoczętą dobę:
 - a) do 8 godzin — przysługuje połowa diety,
 - b) ponad 8 godzin — przysługuje dieta w pełnej wysokości.

7. Dieta nie przysługuje za czas delegowania do miejscowości, w której pracownik zamieszkuje.

§ 5. 1. Środek transportu właściwy do odbycia podróży służbowej określa pracodawca w poleceniu wyjazdu służbowego.

2. Zwrot kosztów przejazdu obejmuje cenę biletu określonego środka transportu, z uwzględnieniem przysługującej pracownikowi ulgi na dany środek transportu, bez względu na to, z jakiego tytułu ulga ta przysługuje.

3. Na wniosek pracownika pracodawca może wyrazić zgodę na przejazd w podróży służbowej samochodem stanowiącym własność pracownika. W takim przypadku pracownikowi przysługuje zwrot kosztów przejazdu według stawek za jeden kilometr przebiegu, określonych przez pracodawcę na podstawie przepisów w sprawie używania samochodów osobowych, motocykli i motorowerów dla celów służbowych.

§ 6. 1. Za każdą rozpoczętą dobę pobytu w podróży służbowej pracownikowi przysługuje ryczałt na pokrycie kosztów dojazdów środkami komunikacji miejscowej w wysokości 20% diety.

2. Ryczałt, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje, jeżeli pracownik odbywa podróż służbową pojazdem samochodowym (służbowym lub prywatnym).

§ 7. 1. Za nocleg przysługuje pracownikowi zwrot kosztów w wysokości stwierdzonej rachunkiem.

2. Pracownikowi, któremu w czasie podróży służbowej nie zapewniono bezpłatnego noclegu i który nie przedłożył rachunku z kwatery prywatnej bądź z hotelu, przysługuje ryczałt za każdy nocleg w wysokości 150% diety.

3. Ryczałt za nocleg przysługuje wówczas, gdy nocleg trwał co najmniej 6 godzin pomiędzy godzinami 21 i 7.

4. Prawo do zwrotu kosztów lub ryczałtu za nocleg nie przysługuje po nocnej podróży, w czasie której pra-

cownik korzystał z wagonu sypialnego lub kuszetki, a także jeżeli pracodawca uzna, że pracownik ma możliwość codziennego powrotu do miejscowości zamieszkania.

§ 8. 1. Pracownikowi przebywającemu w podróży służbowej trwającej co najmniej 10 dni przysługuje prawo do przejazdu do miejscowości zamieszkania w dniu wolnym od pracy na koszt pracodawcy.

2. Za przejazd do miejscowości zamieszkania i z powrotem przysługuje zwrot kosztów przejazdu środkiem transportu określonym przez pracodawcę.

3. Za czas pobytu w miejscowości zamieszkania nie przysługują diety ani zwrot kosztów lub ryczałt za nocleg.

§ 9. Pracownikowi, którego obowiązki służbowe polegają na częstych wyjazdach na obszar przydzielonego mu rejonu działania, pracodawca może ustalić, za zgodą pracownika — z uwzględnieniem zasad wynikających z zarządzenia — ryczałt miesięczny obejmujący ogólną kwotę należności za określoną liczbę dni podróży służbowych w miesiącu.

§ 10. Traci moc zarządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 14 sierpnia 1990 r. w sprawie diet i innych należności z tytułu podróży służbowych na obszarze kraju (Monitor Polski Nr 32, poz. 257 i Nr 48, poz. 368, z 1991 r. Nr 8 poz. 59 i Nr 42, poz. 290, z 1992 r. Nr 5, poz. 28, Nr 14, poz. 107 i Nr 35, poz. 253, z 1993 r. Nr 10, poz. 69 i Nr 56, poz. 521, z 1994 r. Nr 6, poz. 55, Nr 43, poz. 357, Nr 61 poz. 539 i Nr 64, poz. 572, z 1995 r. Nr 16, poz. 200 oraz z 1996 r. Nr 7, poz. 83).

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1996 r.

Minister Pracy i Polityki Socjalnej: *A. Bączkowski*

388

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ

z dnia 26 czerwca 1996 r.

w sprawie najniższego wynagrodzenia za pracę pracowników.

Na podstawie art. 77⁴ pkt 1 Kodeksu pracy zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Najniższe wynagrodzenie za pracę, przysługujące pracownikom zatrudnionym w pełnym wymiarze czasu pracy, obliczone na podstawie przysługujących im stawek wynagrodzeń zasadniczych i innych składników wynagrodzenia, w tym wartości deputatów, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, wynosi 370 zł miesięcznie.

2. Składniki wynagrodzenia, wypłacane za okresy dłuższe niż jeden miesiąc, wlicza się do wynagrodzenia miesięcznego, o którym mowa w ust. 1, w wysokości wynikającej z odpowiedniego przeliczenia ostatniej ich wypłaty na okres jednomiesięczny.

3. Przy ustalaniu wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 1, wyłącza się:

1) nagrody jubileuszowe,

2) odprawy rentowo-emerytalne,

3) nagrody z zakładowego funduszu nagród oraz należności przysługujące pracownikom z tytułu udziału w zysku lub w nadwyżce bilansowej,

4) wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych.

4. Pracownikom, których wynagrodzenie za pełny miesięczny wymiar czasu pracy jest niższe od kwoty 370 zł miesięcznie, przysługuje wyrównanie do wysokości tej kwoty. Wyrównanie wypłaca się za okres każdego miesiąca łącznie z wynagrodzeniem.

§ 2. 1. Pracownikom wynagradzanym na podstawie miesięcznych stawek wynagrodzeń zmniejsza się najniższe wynagrodzenie, ustalone zgodnie z § 1, za każdą godzinę pracy, za którą wynagrodzenie nie przysługuje, o kwotę wynikającą z podzielenia kwoty 370 zł przez